

AUDRONĖ KAUKIENĖ

ETIMOLOGIJOS (liet. *gr̄isti* „eiti, žengti, veržtis”,
gr̄ižti „sukti”)1. *gr̄isti* „eiti, žengti, veržtis”.

Veiksmažodis *gr̄isti*, *gr̄ida*, *gr̄ido* žinomas ir A.Juškos žodyno ir pakartotas LKŽ III 618. Sakiniu pailiustruota tik priešdėlinė sangrāžinė būtojo laiko forma: *A t s i g r̄ i d o j̄is*, t.y. būry su tuntu atėjo.

Minėtuose žodynose *gr̄isti* reikšmė nurodoma „ateiti pulku”. Greičiausiai tas pats žodis yra ir E.Fraenkel LEW I 171 *gr̄isti* 3 „nešti, vilkti”. Nustatant veiksmažodžio *gr̄isti* reikšmę, tiek vienu, tiek ir kitu atveju, matyt, tam tikros įtakos bus padarę priešdėlinė (ir sangrāžinė) forma bei saknio kontekstas. Šakninė šio veiksmažodžio forma, matyt, turėtų reikšti „eiti, žengti, veržtis”, tai patvirtina ir priesaginis vedinys *gr̄idyti* „eiti, klaidžioti”.

Greta žinomos būtojo laiko formos *-gr̄ido* bendratis *gr̄isti* nekelia jokių abejonių, tačiau dėl esamojo laiko galima dar kiek pasvarstyti. Be *a*-kamienės formos, kurią kaip antraštinę nurodo visi žodynai, galėtų būti įsivaizduojama ir **griñda*, **greñda* ar net **grēda* (plg. turinčius panašią struktūrą ir taip pat reiškiančius judėjimą *bristi* – *breñda* || *brēda* || *br̄ida* – *br̄ido*, *r̄isti* – *r̄ita* || *reñta* – *r̄ito*; *skristi* – *skreñda* || *skriñda* || *skriða* – *skriðo*).

Veiksmažodis *gr̄isti* turi įvairios morfologinės struktūros atitikmenų giminiškose kalbose: s.sl. *gr̄edq*, *gr̄esti* „keliauti” (greičiausiai su apibendrintu intarpu iš **grind-* ar **grend-*), s.air. *in-greinn*, *do-greinn* „persekoja” (**gred-n-*), lot. *gradus* „žingsnis, laipsnis”, *gradior* „žingsniuoju” (**gr̄d-i-*) got. *gr̄iþs* [acc. *grid*] „žingsnis (**ghred-*)]. Sugretinus įvairių kalbų pavyzdžius, galima rekonstruoti ide. **g(h)redh-/*g(h)rdh-* „eiti, žengti, veržtis”.

2. *grīžti* „sukti”.

Tokj veiksmažodj galima rekonstruoti, remiantis dviem A.Juškos žodyno žodžiais, dviem pozicijomis atkartotais ir LKŽ. Pirmasis abiejuose šaltiniuose pateikiamas kaip *grīžti*, -a, -ē „sumažinti mokesči” ir pailiustruotas priešdeline būtojo laiko forma: *Ans nenu grīžē jam*, t.y. gerai užmokėjo. Antrasis – sangrāžinis *grīžtis*, -asi, -osi „tiktis, darytis” – pailiustruotas pavyzdžiu: *Didesnē prova grīžo s, kad sodybą brangiai apčienijo*. Néra jokios abejonės, kad tiek vienu, tiek ir kitu atveju veiksmažodžio reikšmei labai svarbi priešdelinė (resp. sangrāžinė) forma, įtakos turi kontekstas, galimi ir kiti semantiniai pakitimai. Rekonstruojant pirminę šakninio veiksmažodžio reikšmę, į visa tai reikia atsižvelgti. Visai įtikima, kad abu veiksmažodiai yra bendros kilmės – atsiradę iš *grīžti*, reiškiančio „sukti” (>1) „sukčiauti”, 2) „apsisukti, apsiversti” > „tiktis, darytis”).

Aptariamieji veiksmažodiai etimologinėje literatūroje neminimi. Greičiausiai *grīžti* sietinas su *grīežti* (= la. *griēzt* „pjauti, mušti”). Jie gali būti kilę iš bendros apofoninės šaknies. Tokiu atveju visai tikėtina ir *a*-kamienė esamojo laiko forma (ji tik nurodoma kaip antraštinė, tačiau nepailiustruota pavyzdžiais), galimas ir būtojo laiko formų įvairavimas, plg. *līpa, līpo || līpē*. Santykis tarp *grīža* ir *grīežia* būtų toks pat, kaip ir *brūka : braūkia, sprīga : spriēgia* ir pan.

Baltų veiksmažodinė šaknis **greiž-*/**grīž-* „sukti, gręzti, rėžti, pjauti” greičiausiai yra išplėsta (plg. su kitokiais išplėtiniais *gr-áužti, gr-ežti, grikšéti*). Bazinė šaknis galėtų būti ide. **g(h)er-*/**g(h)r-* „(sukant) trinti” / „irti” (plg. lie. *gūrti*, rus. *зорохъ*).